

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 grudnia 2018 r.

Poz. 5325

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.469.2018 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 7 grudnia 2018 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r., o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.), **stwierdzam nieważność uchwały Nr LIII/353/18 Rady Gminy Piecki z dnia 29 października 2018 r. w sprawie Statutu Gminy Piecki w części dotyczącej § 4 uchwały, odnośnie sformułowania „..., z mocą obowiązującą od dnia rozpoczęcia kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego następujących po kadencji, w czasie której Statut został uchwalony”, a także przepisów § 6, § 15 ust. 1, ust. 2 i ust. 3, § 22 ust. 4 w zakresie sformułowania: „... Rada Gminy może postanowić o ograniczeniu liczby kandydatów” oraz § 22 ust. 6, § 23 ust. 1 pkt 5, § 23 ust. 2, § 35 ust. 1, § 39 ust. 1 i ust. 2, § 61 ust. 2, § 75, § 77, § 78, § 82 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 w zakresie sformułowania: „..., po uzyskaniu stanowiska, o którym mowa w ust. 2, oraz”, § 83, § 84 ust. 1 załącznika do uchwały.**

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie Rada Gminy Piecki, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwaliła Statut Gminy Piecki, stanowiący załącznik do uchwały Nr LIII/353/18.

W ocenie organu nadzoru, wskazane w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego przepisy ww. uchwały, w sposób istotny naruszają prawo.

Na wstępie przedmiotowych rozważań wskazać trzeba, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Orzecznictwo sądowno-administracyjne stoi na stanowisku, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, przedmiotem materii statutowej jest, ustrój gminy. Oznacza to, że zasadniczo statut gminy winien regulować sprawy organizacji wewnętrznej oraz trybu pracy organów gminy.

Bezsprzecznym jest, że w myśl art. 18 ust. 2 pkt 13 ww. ustawy, rada gminy jest uprawniona do podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2222 oraz z 2018 r. poz. 12, 138, 159 i 317), a także wznoszenia pomników. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz.U. z 2016 r. poz. 38), jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać, w drodze uchwały organu stanowiącego danej jednostki, własne herby, flagi, emblematy oraz insygnia i inne symbole.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, że żaden przepis ustawy o samorządzie gminnym, nie daje organowi stanowiącemu gminy kompetencji do regulowania w statucie zasad używania herbu i flagi. Tym samym, umieszczenie w załączniku do uchwały Nr LIII/353/18, regulacji § 6 ust. 1, który stanowi, że prawo do używania herbu w celach urzędowych i promocyjnych, na mocy niniejszej uchwały przysługuje: Wójtowi Gminy i Radzie Gminy (pkt 1), Urzędowi Gminy (pkt 2), jednostkom organizacyjnym gminy (pkt 3), innym podmiotom wykonującym w imieniu gminy zadania o charakterze użyteczności publicznej (pkt 4)

oraz w ust. 2, że herb Gminy jako symbol lokalnej tożsamości może być umieszczany w szczególności: na budynkach, w pomieszczeniach, salach posiedzeń organów gminy oraz jednostek organizacyjnych gminy (pkt 1), na korespondencji, wizytówkach i materiałach promocyjnych wydawanych przez Wójta Gminy oraz jednostki organizacyjne gminy (pkt 2), na pojazdach Urzędu Gminy oraz jednostek organizacyjnych gminy (pkt 3), w publikacjach i biuletynach samorządowych oraz na oficjalnych stronach internetowych (pkt 4), na tablicach pamiątkowych fundowanych przez władze gminy (pkt 5), na urzędowych słupach i tablicach informacyjnych usytuowanych na terenie gminy (pkt 6), w innych miejscach za zgodą Wójta Gminy (pkt 7), było nieuprawnione.

Podobnie, wadliwymi są kolejne przepisy przedmiotowego § 6, tzn.:

- ust. 3 zakładający, iż używanie herbu Gminy przez inne podmioty niż określone w ust. 1 wymaga wyrażenia zgody przez Wójta Gminy. Zgoda jest udzielana na pisemny wniosek zawierający uzasadnienie użycia herbu przez ten podmiot.

- ust. 4 stanowiący, że Wójt może cofnąć zgodę, o której mowa w ust. 3, jeżeli podmiot używający herbu wykorzystuje go w sposób sprzeczny z udzieloną zgodą

oraz

- ust. 5 stanowiący, że flaga stanowi umowną własność całej społeczności Gminy Piecki i może być wywieszana lub podnoszona przez wszystkich mieszkańców na terenie ich posesji oraz przez przedsiębiorstwa, firmy i instytucje, których siedziby znajdują się na terenie Gminy Piecki, samodzielnie lub łącznie z flagą narodową z okazji świąt państwowych i lokalnych, bez potrzeby uzyskiwania zezwolenia, jednakże z należyтым poszanowaniem.

Wprowadzając do Statutu cytowane regulacje, Rada Gminy Sorkwity przekroczyła swoje kompetencje. Przepisy te zostały podjęte z rażącym naruszeniem prawa i muszą być wyeliminowane z obrotu prawnego.

Analizując, wytyczony przepisami ustawy o samorządzie gminnym, zakres materii statutowej wskazać trzeba, że należą do niej także kwestie dotyczące określenia zasad tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostek pomocniczych (art. 5 ust. 3) oraz dotyczące określenia uprawnień jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy (art. 51 ust. 3).

Zgodnie natomiast z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 lutego 2014 r. o funduszu sołeckim (Dz.U. z 2014 r. poz. 301 z późn. zm.), rada gminy rozstrzyga o wyodrębnieniu w budżecie gminy środków stanowiących fundusz, podejmując uchwałę, w której wyraża zgodę albo nie wyraża zgody na wyodrębnienie funduszu.

W świetle powyższego gospodarka finansowa jednostek pomocniczych prowadzona jest w ramach budżetu gminy. Jednostki pomocnicze nie posiadają odrębnych budżetów i działają w ramach budżetu gminy.

Tym samym, zakwestionowany musi zostać § 15 ust. 1 i 2 załącznika do uchwały Nr LIII/353/18, który zakłada, że jednostki pomocnicze gminy nie prowadzą gospodarki finansowej w ramach budżetu gmin (ust. 1) oraz, że jednostki pomocnicze gminy mogą gospodarować samodzielnie środkami wydzielonymi do ich dyspozycji, przeznaczając te środki na realizację zadań spoczywających na tych jednostkach (ust. 2). Jak już podkreślono powyżej, przedmiotowe jednostki dysponują jedynie środkami finansowymi wyodrębnionymi w budżecie gminy, co skutkuje uznaniem że przepis ten (§ 15 ust. 1 i 2), podjęty został z naruszeniem cytowanych regulacji.

Wyeliminowany z obrotu prawnego musi być również ust. 3 § 15 załącznika do uchwały, zakładający że nadzór nad działalnością jednostek pomocniczych sprawuje Wójt oraz Rada Gminy za pośrednictwem swoich komisji. Regulacja ta nie mieści się w materii, która winna być uregulowana w statucie gminy, gdyż mają jedynie charakter czysto informacyjny. Akt prawa miejscowego, jakim jest statut gminy, nie może zawierać tego rodzaju regulacji. Wskazać ponadto trzeba, że ustawodawca w art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, wprost postanowił, iż to statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. Umieszczenie tych postanowień w statucie gminy, jest zatem nieprawidłowe.

Niezgodnymi z prawem, są również: w części § 22 ust. 4 Statutu, stanowiący, że Przewodniczącemu Rady Gminy wybiera się spośród radnych z dowolnej liczby kandydatów zgłoszonych przez radnych uczestniczących w sesji i zakładający, że Rada Gminy może postanowić o ograniczeniu liczby kandydatów oraz § 22 ust. 7 Statutu, w myśl którego przewodniczących komisji stałych wybiera się odrębnie spośród radnych nie pełniących funkcji Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, rada gminy wybiera ze swego grona przewodniczącego i 1-3 wiceprzewodniczących bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu rady, w głosowaniu tajnym. Natomiast stosownie do art. 24 ust. 1 ww. ustawy, radny jest obowiązany brać udział w pracach rady gminy i jej komisji oraz innych instytucji samorządowych, do których został wybrany lub desygnowany.

Zdaniem organu nadzoru ustawodawca nie upoważnił rady do ograniczania radnym prawa do udziału w wyborach na przewodniczącego rady. Każdy radny ma prawo kandydować na tę funkcję. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 7 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego z dnia 15 października 1985 r. (Dz.U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607), status przedstawicieli wybieranych do władz lokalnych powinien zapewniać swobodne wykonywanie ich mandatu. Oznacza to, że bez wyraźnego umocowania, w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, nie można, przy wykonywaniu mandatu, pozbawić radnego jego praw. Tym samym, Rada uchwalając ww. regulację, dotyczącą ograniczenia liczby kandydatów spośród, których wybierany jest przewodniczący rady, przekroczyła swoje kompetencje.

Dodać też trzeba, że zgodnie z art. 18a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, w skład komisji rewizyjnej wchodzi radni, w tym przedstawiciele wszystkich klubów, z wyjątkiem radnych pełniących funkcje, o których mowa w art. 19 ust. 1, chodzi tu o osoby pełniące funkcję przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego rady. Podobne rozwiązanie w przypadku komisji skarg, wniosków i petycji przewiduje art. 18b ust. 2 ww. ustawy. Są to jedyne ograniczenia dotyczące możliwości objęcia funkcji przewodniczącego komisji rady. W ocenie organu nadzoru, ustawodawca nie upoważnił Rady Gminy Sorkwity do zawężenia kręgu osób, które mogą ubiegać się i być wybrane na przedmiotowe funkcje w pozostałych komisjach rady. Tym samym uznać trzeba, że również w tym przypadku Rada uchwalając cytowane rozwiązania rażąco naruszyła prawo.

Oceniając treść kolejnych przepisów Statutu, czyli:

- § 23 ust. 2, który stanowi, że przewodniczący Rady Gminy w związku z realizacją swoich obowiązków może wydawać polecenia służbowe pracownikowi Urzędu Gminy wykonującemu zadania związane z funkcjonowaniem Rady Gminy, Komisji i radnych;

- § 35 ust. 1 zakładającego, że przewodniczący Rady może wydać polecenie służbowe pracownikowi Urzędu Gminy wykonującemu zadania organizacyjne związane z funkcjonowaniem Rady Gminy, komisji lub radnych, aby interpelacje i zapytania złożone na piśmie przez radnego w Urzędzie Gminy przekazywał niezwłocznie, w jego imieniu, Wójtowi Gminy;

- § 61 ust. 2, którym postanowiono, iż radny ma prawo, jeżeli nie narusza to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały;

podkreślić trzeba, że regulacje statutowe nie mogą pozostawać w sprzeczności, ani powołaną ustawą, ani też z żadnym innym aktem wyższego rzędu. Organ stanowiący, realizując upoważnienie ustawowe, nie może wkraczać w materię już uregulowaną ustawą, co oznacza zarówno zakaz powtarzania w aktach normatywnych przepisów ustaw, jak również ich modyfikacji. W licznych orzeczeniach sądów administracyjnych podkreślano, że powtórzenia i modyfikacje, są wysoce dezinformujące i prowadzą do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, zatem stanowią istotne naruszenie prawa.

Zgodnie z art. 21a ustawy o samorządzie gminnym, przewodniczący rady gminy w związku z realizacją swoich obowiązków może wydawać polecenia służbowe pracownikom urzędu gminy wykonującym zadania organizacyjne, prawne oraz inne zadania związane z funkcjonowaniem rady gminy, komisji i radnych. W tym przypadku przewodniczący rady gminy wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników, o których mowa w zdaniu pierwszym. Natomiast w myśl art. 24 ust. 2 ww. ustawy, w wykonywaniu mandatu radnego radny ma prawo, jeżeli nie narusza to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić trzeba, że materia objęta treścią § 23 ust. 2, § 35 ust. 1 i § 61 ust. 2 załącznika uchwały, jest już unormowana w aktach wyższego rzędu. Cytowane przepisy załącznika do uchwały, stanowią zatem próbę regulowania kwestii ustawowych, w sposób odmienny niż zakreślił to ustawodawca, co jest niedopuszczalne i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych przepisów.

Podjętym bez podstawy prawnej jest ponadto § 23 ust. 1 pkt 5 Statutu, gdzie Rada postanowiła, że przewodniczący czuwa nad organizacją i zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania mandatu przez radnych ich mandatu.

W myśl art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, do zadań przewodniczącego rady należy natomiast organizowanie pracy rady i prowadzenie obrad rady (nie wspólnych komisji rady). Uprawnienia wynikające z ww. przepisu mają charakter wyłączny i nie obejmują obowiązków, o których mowa w kwestionowanym przepisie. W ocenie organu nadzoru, statut może precyzować zadania przewodniczącego, ale nie może nakładać na niego innych obowiązków, ani przyznawać mu innych kompetencji, niż te, które wynikają ustawy.

Niegodnymi z prawem są także regulacje § 39 ust. 1, stanowiącego że Przewodniczący Rady poddaje pod głosowanie wyłącznie wnioski, który jest jednoznacznie sformułowany oraz § 39 ust. 2, w którym postanowiono, że gdy wniosek nie spełnia tych wymogów Przewodniczący Rady wzywa wnioskodawcę do poprawienia jego treści.

Podkreślić trzeba, że normy formułowane w akcie prawa miejscowego muszą być precyzyjne i jednoznaczne, tak żeby nie budziły jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych. Rada gminy powinna tworzyć akt prawa miejscowego tak, aby był on kompletny treściowo, czytelny i zrozumiały (patrz podobnie wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 26 maja 2011 r., sygn. akt III SA/Lu 131/11). Uchwalając przedmiotowe przepisy, organ stanowiący gminy Piecki naruszył zasadę rzetelnej legislacji, zgodnie z którą adresat przepisu musi wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować i nie mieć żadnych wątpliwości, co do tego, jaką regułę postępowania wyznacza dany przepis, jak powinien się zachować, by wykonać uprawnienie wynikające z przepisów. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów, tak jak ma to miejsce przedmiotowym przypadku, gdyż z cytowanej regulacji w żaden sposób nie wynika, że kiedy wniosek można uznać za niejednoznacznie sformułowany. Pozostawienie w obrocie prawnym cytowanej regulacji mogłoby prowadzić do sytuacji, że żaden wniosek nie byłby procedowany, gdyż przewodniczący rady mógłby arbitralnie rozstrzygać, że nie spełnia on wymogu z § 39 Statutu.

Zakwestionowany musi być również § 75 Statutu, w którym Rada przyjęła, że w razie powzięcia w toku kontroli uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, kontrolujący niezwłocznie zawiadamia o tym kierownika kontrolowanej jednostki i Wójta, wskazując dowody uzasadniające zawiadomienie (ust. 1) oraz, że jeżeli podejrzenie dotyczy osoby Wójta, kontrolujący zawiadamia o tym Przewodniczącego Rady (ust. 2).

W ocenie organu nadzoru, przewodniczący rady gminy nie posiada uprawnienia do powiadamiania organów ścigania o *podejrzeniu* popełnienia przestępstwa. Przewidziany w art. 304 ust. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeksu postępowania karnego (Dz.U.), obowiązek zawiadomienia o przestępstwie spoczywa bowiem na osobach pełniących funkcje kierownicze w instytucjach państwowych i samorządowych lub osobach upoważnionych do reprezentowania tych instytucji. Ponadto zgodnie z art. 31 ustawy o samorządzie gminnym wójt kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz i w przypadku *podejrzenia* popełnienia przestępstwa to on dokonuje stosowanego zawiadomienia.

Wylimitować z obrotu prawnego należy także § 83 ust. 1 Statutu, w myśl którego, jeżeli Rada Gminy nie jest właściwa do rozpatrzenia skargi, o której mowa w § 81 pkt 1, przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji niezwłocznie przekazuje ją Przewodniczącemu Rady Gminy z wnioskiem o przesłanie właściwemu organowi i powiadomienie skarżącego.

W myśl art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, o ile przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest rada gminy (za wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej). Jeżeli organ, który otrzymał skargę, w tym rada, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ (art. 231 K.p.a.). Przyjęta przez Radę Gminy Piecki regulacja wskazuje, że skargę błędnie złożoną do rady, po otrzymaniu opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Przewodniczący Rady powinien przekazać według właściwości, co jest niedopuszczalne, gdyż organem, który może to uczynić jest jedynie rada.

Uchwalonymi z rażącym naruszeniem prawa są również przepisy:

- § 72 ust. 1 pkt 4 stanowiący, że Komisja Rewizyjna w związku z wykonywaną działalnością w jednostce kontrolowanej ma prawo do żądania od pracowników wyjaśnień pisemnych lub ustnych do protokołu;
- § 77 ust. 1 statutu, w którym postanowiono, że w przypadku odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu, jest on obowiązany do złożenia – w terminie 7 dni od daty odmowy – pisemnego wyjaśnienia jej przyczyn;
- § 77 ust. 2 załącznika do uchwały, w myśl którego wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1 składa się na ręce Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej;
- § 78 ust. 1 statutu, zakładający, że Kierownik kontrolowanego podmiotu może złożyć na ręce Przewodniczącego Rady uwagi dotyczące kontroli i jej wyników;
- § 78 ust. 2 statutu przewidujący, iż uwagi, o których mowa w ust. 1 składa się w terminie 7 dni od daty przedstawienia kierownikowi kontrolowanego podmiotu protokołu pokontrolnego do podpisania.

Rada Gminy Piecki, działając na podstawie art. 18a ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym i określając zasady oraz tryb działania komisji rewizyjnej, nie może stanowić norm nakazujących określone działanie podmiotom nie będącym członkami tej komisji. Uchwalenie powyższych norm było działaniem podjętym bez podstawy prawnej, stąd regulacje te są przedmiotem rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wyeliminowane z obrotu prawnego muszą być również § 84 ust. 1 załącznika uchwały, który stanowi, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, rozpatrując wniosek lub petycję może zasięgać opinii ekspertów, występować o zajęcie stanowiska do Wójta Gminy lub kierowników gminnych jednostek organizacyjnych w terminie nie krótszym niż 7 dni oraz § 82 ust. 2 Statutu, w którym postanowiono, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, prowadząc postępowanie wyjaśniające w sprawie skargi, o której mowa w § 81 pkt 1, występuje odpowiednio do Wójta Gminy albo do właściwego kierownika gminnej jednostki organizacyjnej z wnioskiem o zajęcie stanowiska, w terminie nie krótszym niż 7 dni, a także w części ust. 3 § 82 w zakresie regulacji odnoszącej się do uzyskania stanowiska, o którym mowa § 82 ust. 2 Statutu.

Przepis art. 18b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, nakłada na radę gminy obowiązek określenia w statucie, zasad i trybu działania komisji skarg, wniosków i petycji. Zatem, w zakresie tego upoważnienia ustawowego mieszczą się tylko kwestie dotyczące działalności tej komisji w sferze wewnętrznej, np. tryb pracy, sposób przygotowania wniosków, opinii i ich przedstawiania organowi uchwałodawczemu, sposób prowadzenia dokumentacji. Natomiast, poza delegacją ustawową z przepisu art. 18b powołanej ustawy, pozostają kwestie:

- organizacji i przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, bowiem są one uregulowane w Dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096) oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. Nr 5, poz. 46),
- składania i rozpatrywania petycji oraz sposób postępowania organów w tych sprawach, bowiem są one uregulowane w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870).

Tym samym, zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności przepisów § 82 ust. 2 i ust. 3 w zakresie sformułowania: „..., po uzyskaniu stanowiska, o którym mowa w ust. 2, oraz” i § 84 ust. 1.

Wadliwym jest również, w części przepis § 4 uchwały Nr LIII/353/18, który stanowi, że uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego, z mocą obowiązującą od dnia rozpoczęcia kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego następujących po kadencji, w czasie której Statut został uchwalony.

Podkreślić należy w tym miejscu, że zgodnie z ustalonymi poglądami doktryny oraz ustaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista. Zasada ta zwana jest zasadą przyzwoitej legislacji, znajdującą oparcie w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W myśl obecnie obowiązującego art. 16 ustawy o samorządzie gminnym, kadencja rady gminy trwa 5 lat licząc od dnia wyboru. Tym samym, od dnia 21 października 2018 r. rozpoczęła się kadencja Rady Gminy Piecki wybranej w tym dniu. Nie zmienia to jednak faktu, że w dacie tej nie nastąpiło jeszcze upływanie kadencji Rady Gminy Piecki wybranej na lata 2014 – 2018, która trwa do 16 listopada 2018 r. Oznacza to, że w okresie pomiędzy dniem 21 października 2018 r., a dniem 16 listopada 2018 r. kadencje rady wybranej na lata 2014-2018 i rady wybranej na lata 2018-2023, pokrywają się.

Nadanie uchwale mocy obowiązującej od dnia rozpoczęcia kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego następujących po kadencji, w czasie której Statut został uchwalony w dniu 29 października 2018 r., czyli w okresie pomiędzy dniem 21 października 2018 r., a dniem 16 listopada 2018 r., skutkuje zatem brakiem możliwości jednoznacznego stwierdzenia, od kiedy obowiązują jej przepisy – czy w kadencji Rady Gminy na lata 2018-2023, czy następnej, co jest niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe okoliczności rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki